

2003

© — 3  
μ 1/2 · 1/4 - 1/2 μ 1/2 · 1/4 -

Athanasopoulos, Constantinos GE.

μ 1/2 · 1/4 - 1/2 μ 1/2 · 1/4 -

<http://hdl.handle.net/11728/7153>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

# Τοις Εντευξομένοις ή Η γοητεία και οι ελπίδες της επόμενης ημέρας

Του Καθηγητού **Κωνστ. ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ**  
Πανεπιστ. «Πάντειον» Κ.Π.Ε., Αθηνών

*«Η σημερινή ημέρα, 16η Απριλίου 2003 μ.Χ. είναι ιστορική και το σημερινό επίτευγμα μας δημιουργεί νέες υποχρεώσεις...».*

*Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ*

*Πρόεδρος Ευρωπαϊκού Συμβουλίου,  
Πρωθυπουργός της Ελλάδος*

*«Ήρθε η ώρα να ατενίσουμε μαζί ένα καλλίτερο μέλλον».*

*Pat COX*

*Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου*

*«Εάν η Ευρώπη είναι το σπίτι μας, ένας δίκαιος κόσμος  
είναι ο ορίζοντάς μας».*

*Romano PRODI*

*Πρόεδρος Ευρωπαϊκής Επιτροπής*

Τα ανωτέρω ενδεικτικά αποσπάσματα εκ των λόγων των θεσμικών τριών Ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την τελετή υπογραφής εν Αθήνας την 16η Απριλίου τρέχοντος έτους της Συνθήκης Προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση των Δημοκρατιών της Τσεχίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας εμπερικλείουν την ιστορική σημασία του γεγονότος, τις προσδοκίες, τις προκλήσεις, τους ενδεχόμενους φόβους, τα νέα καθήκοντα και τα οράματα των Ηγετών και των Λαών των Χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης εν όψει της «επόμενης» ημέρας.

Και πράγματι, το γεγονός είναι ιδιαίτερος σημαντικός, δεδομένου, ότι είναι η πρώτη φορά κατά την ανθρώπινη ιστορία, κατά την οποία εθελουσίως, ειρηνικώς και αναιμάκτως «συγκροτείται» μία τεραστίων διαστάσεων οικονομική αυτοκρατορία, αριθμούσα 550.000.000 ψυχών.

Ένα εγχείρημα βεβαίως αυτού του βεληνεκούς δεν είναι άμοιρο ι-  
διατεροτήτων, εγγενών δυσχερειών, προβλημάτων και κινδύνων.

Αυτή και μόνον «η σύνθεση» του νέου οικοδομήματος, ως προερχόμενη εξ ετεροκλήτων στοιχείων, συνιστά σειρά κινδύνων: διαφορετικής νοοτροπίας και ιστορικής προέλευσης Λαοί, διαφορετικές γλώσσες, διαφορετικές θρησκείες, διαφορετικές κοινωνικές προσελεύσεις, διαφορετικές οικονομίες, διαφορετικές δυνατότητες, διαφορετικές προσδοκίες Λαών, εσωτερικοί και υπέρποντες ανταγωνισμοί, εξωγενείς επιρροές, αγκυλώσεις και δεσμεύσεις του παρελθόντος, διαφορετικά οράματα, δεν συμπορεύονται ευχερώς.

Το παρήγορον του πράγματος πάντως, είναι το γεγονός, ότι τόσο οι τρεις βασικοί θεσμικοί παράγοντες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Προεδρεύων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Πρωθυπουργός της Ελλάδος κ. Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ, ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. Ρ. COX και ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. R. PRODI, όσον και οι Αρχηγοί ή Πρωθυπουργοί των 25 Χωρών Μελών, παλαιών και νέων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πέραν της υπογράμμισης της σημασίας της υπογραφής της νέας Συνθήκης, ετόνισαν την αταλάντευτη πίστη τους στην αναγκαιότητα ύπαρξης, διεύρυνσης και εμβάθυνσης του ευρωπαϊκού συγκροτήματος.

Πέραν αυτών επισημαίνεται, ότι όσοι ωμίλησαν κατά την λαμπρή τελετή των Αθηνών, έπεσήμαναν όχι μόνον την σημασία της νέας Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις συμμετέχουσες Χώρες και τους Λαούς τους, αλλά και την εκ των πραγμάτων πλέον δημιουργούμενη νέα κατάσταση παγκοσμίως με την παρουσία της Ηνωμένης Ευρώπης στην παγκόσμια σκηνή ως «του αντιπάλου δέους» προς την πέραν του Ατλαντικού δύναμη των Η.Π.Α.

Και επί του προκειμένου τα δεδομένα είναι προφανή: 550.000.000 Άνθρωποι, ένα ενιαίο νόμισμα -το ΕΥΡΩ-, ισχυρά κοινή οικονομική παρουσία, ενιαία κατά το δυνατόν κοινή εξωτερική πολιτική (τουλάχιστον πλήρως μελλοντικώς), κοινοί στόχοι, κοινοί φόβοι, τα αυτά οράματα.

Το όλο εγχείρημα βεβαίως, τόσο της διεύρυνσης, όσον και της απαιτούμενης εμβάθυνσης, ούτε ευχερές είναι, ούτε στερείται «περιπλοκών», πράγμα το οποίο κατεφάνη και κατά την διάρκεια του προσφάτου πολέμου κατά του Ιράκ.

Κοινή όμως πεποίθηση όλων των Διακεκριμένων Ομιλητών της 16ης Απριλίου του σωτηρίου έτους 2003 μ.Χ., υπό την σκιάν του ιερού βράχου της Ακροπόλεως και του σεπτού Παρθενώνος των Αθηνών, πόλεως Λίκνου της Δημοκρατίας, είναι και παραμένει το Όραμα της Ηνωμένης κατά πάντα Ευρώπης, προς την κατεύθυνση της εξασφάλισης της διαρκούς ειρήνης και ευτυχίας των Πολιτών των Χωρών τους, διότι κατά τον Αισχύλον «το μεν ευ πράσσειν ακόρεστον έφην πάσι βροτοίσιν...».